

Eighyn. Jeg maa derfor meget anbefale, at Udtrykket „kan“ gaaer ud paa det nævnte Sted. Man har vel ved denne Bestemmelse kun meent til den allerede befalede Anmeldelse om dødfødte Børn at knytte Udstedelsen af en yderligere Attest fra Jordemoderen, men da Jordemoderen ifølge § 3 kan foretage Eighynet, men ikke behøver at gjøre det, og da det i § 8 er bestemt, at der ikke skal gives Betaling for Attesten, vil Folgen blive, at hun som oftest undslaaer sig derfor. Lovforslaget indeholder derhos i § 4 en Bestemmelse, som, sammenholdt med § 3, forekommer mig at være besynderlig. Det hedder nemlig i § 4, at Eighyn, hvor det ikke foretages af en Læge, ikke kan afholdes, førend tre Dage ere forløbne efter Døden. Men, da det nu, som anført i § 3 hedder, at Eighyn af dødfødte Børn kan foretages af Jordemoderen, saa maa jeg spørge, om hun da først kan foretage dette Eighyn tre Dage efter Døden, og naar det saa skal antages, at et dødfødt Barn er død. Veed noget Menneske, veed nogen Læge, naar et til Verden kommende dødfødt Barn er død? Jeg maa i Genhold hertil virkelig anbefale, at §§ 3 og 4 undergaae en Redaktionsforandring. Dette er, vil man sige, mindre betydende Ting, men jeg troer, at, seet fra et noget andet Synspunkt, er det ikke ubetydelige Ting. Det er jo nemlig et Spørgsmaal, som i mange andre Lande og ogsaa hos os har været underkastet megen Tvivl, hvorledes man skal constatere, at et Barn virkelig er dødfødt, og hvilke Børn dertil skulle henregnes. Der er Lande, hvor man betragter som dødfødte alle dem, der døe i de tre første Dage, og andre, hvor man dertil henregner alle dem, der døe i de første 24 Timer efter Fødselen. I Frankrig regner man til Dødfødte dem, der døe inden Anmeldelsen til Mairiet, hvilken ifølge code Napoléon ikke behøver at skee før 8 Dage efter Fødselen. Spørgsmaalet om, hvorvidt et Barn virkelig er dødfødt, er et meget vigtigt Spørgsmaal, fordi dets Besvarelse bidrager til at give Oplysninger om en Mængde Forhold i Samfundet og om Kvindesjannets Beskæftigelse og Levemaade, Forhold, som alene kunne oplyses, naar man har paalidelige statistiske Under-

søgelser at gaae efter. Den hos os indførte Ordning, som gaaer ud paa, at Jordemoderen strax har at besvare en Mængde Spørgsmaal, hvorved der tilveiebringes den størst mulige Sandsynlighed med Hensyn til, om det har været et virkelig dødfødt Barn eller ikke, vil meget let forrykkes, naar man, som her foreslaaet, kaster noget Nytt ind om Dødfødte og om Jordemoderens Pligt med Hensyn til disse. Man vil derved meget let komme bort fra det Standpunkt, hvorpaa man nu staaer. — Jeg skal foreften ikke negte, at, hvor vigtigt det end er, at man paa enhver mulig Maade forebygger altfor tidlige Begravelser og de Ulykker, som dermed kunne følge, saa kunde jeg dog virkelig ønske, at man vilde sætte denne Sag i Forbindelse med Indførelsen af Dødsattester, der indeholdt Dødsarsagerne, betegnede saa paatidelig som muligt. Jeg veed meget vel, at det i en af Lovforslagets Paragrapher er bestemt, at Justitsministeren skal forfatte eller lade forfatte et Schema for disse Dødsattester, og det er at haabe, at der da ogsaa derved vil blive taget Hensyn til Udfælgeligheden af at fremstaae Oplysninger om Dødsarsagerne i de allerfleste Tilfælde saa paalidelige, som det er muligt. Men det forekommer mig dog besynderligt, at man saa at sige i Lovforslaget ganske har ladet haant om at gaae ind paa en Bestemmelse om Angivelse af Dødsarsagerne og derimod kun har betonet det som noget Bæsentligt, at der ved Eighynet opgives sikkre Kjendtegn paa Dødens Tilstedeværelse. Det ene vil i mangfoldige Tilfælde ikke være lettere at opgive end det andet, og jeg troer, at det er at beklage, at der idetmindste ikke i dette Lovforslag er givet en Anthynding af, at Dødsattester ogsaa skulle indeholde en Angivelse af Dødsarsagerne. Noget, der i mange Henseender er overordentlig vigtigt, for at man kan vide, hvad der i et Land skal foretages for at forhindre Udbredelsen af Dødsarsager, som i et Land vise sig mere fremtrædende end i et andet.

Qvistgaard: I det foreliggende Forslag er der foreslået fastsat en Grændse med Hensyn til Deberne paa Kjøbstadborger, som jeg troer